

Z judikatury nejv. a nejv. správního soudu.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní.

Sděluje odb. rada dr. J. Lašfovka.

K § 8, odst. 1. zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. — Domácký dělník může též býti zaměstnavatelem učně, neboť nezáleží na tom, v jakém právním poměru je k osobě třetí.

Jest lhostejno, v jakém právním poměru jest osoba, které někdo vykonává práce k osobě třetí, pro kterou ona pracuje nebo již nějaká díla zhotovuje, zejména je-li k této třetí osobě v poměru služebním nebo jiném smluvním. Okolnost, že dotčená osoba v relaci k oné třetí osobě jest snad v právním poměru zaměstnance k zaměstnavateli, nevylučuje, aby v poměru k osobě, která koná služby jí, byla zaměstnavatelem podle § 8, odst. 1. cit. zák. Nesejde proto na tom, v jakém právním poměru jest stěžovatel k prostějovským oděvním továrnám, zejména k firmě G. S. a syn, pro kterou pracuje, a jsou vývody stížnosti, pokud se stěžovatel snaží jimi doličiti, že dostává od řečené firmy za svou činnost pro ni pouze smluvenou mzdu podle kolektivní smlouvy a že nemá povahy zaměstnavatele, bez právního významu. Neběží tedy o zkoumání vlastnosti stěžovatele jako zaměstnavatele ve smyslu § 8, odst. 1., v relaci k uvedené firmě, nýbrž toliko v relaci jeho k učňům, které má on, nikoli firma. Jediné rozhodným pro řešení daného sporu jest podle toho, co bylo řečeno, zda práce, jež oba učňové stěžovateli vykonávají podle učební smlouvy, jdou na vrub stěžovatelův. Stížnost uznává, že učňovský poměr tu jest. Důsledkem tohoto poměru vykonávají oba učňové své práce jako činnost uvedenou v § 2, odst. 1., stěžovateli a pro něho, neboť jen on jako učební pán disponuje jejich pracovními silami a zaměstnává je při pracích, třebaže je koná pro osobu třetí, je za ně odpověden a stíhá ho risiko prací jimi konaných, z čehož plyne, že činnost učňů jest vykonávána na jeho vrub.

(Nález nejv. správ. soudu ze dne 22. září 1930, č. 10.849/30.)

K § 12, posl. odst., zák. čl. XIX z r. 1907. — Zaměstnavatel, jenž přihlásil nižší mzdu, není povinen hraditi pokladně rozdíl mezi dávkami, placenými podle skutečné mzdy, a dávkami, jež by pojištěnci příslušely podle mzdy přihlášené.

(Nález nejv. správ. soudu ze dne 25. září 1930, č. 14.777/30.)

K §§ 282, odst. 2., a 189, odst. 3., zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. — Platební výměr nemocenské pokladny z doby před 1. červencem 1926, neobsahující právního poučení, nabyl vzhledem k § 189, odst. 3., zák. č. 221/1924, pravoplatností, nebylo-li mu odporováno do 6 měsíců ode dne 1. července 1926, kdy nabyl účinnosti uvedený zákon, neboť dřívější nečinnost nemůže mít škodlivé účinky pro stranu, když do toho dne platné normy o nemocenském pojištění nestanovily lhůty pro podání stížnosti.

(Nález nejv. správ. soudu ze dne 18. října 1930, č. 15.778/30.)